

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu,
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Brandson”,

la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere
Limitată „Doina Vin” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Brandson”
privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 prin care cererea de
apel depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Doina Vin” a fost respinsă,
hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 11 martie 2015 a fost
menținută,

C O N S T A T Ă :

La data de 25.08.2014, reclamantul SRL „Doina Vin”, s-a adresat în instanța de
judecată cu cerere împotriva SRL „Brandson”, solicitînd încasarea avansului în sumă
de 950 euro, echivalentul în lei la data executării hotărîrii și compensarea cheltuielilor
de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la 07.03.2014, SRL „Brandson” și
SRL „Doina Vin” au încheiat contractul de prestări servicii din domeniul publicității,
în aceeași zi fiind semnată și anexa nr. 1 la acest contract în care au fost concretizate
unele prevederi din contract. Potrivit preambulul contractului, SRL „Brandson” a fost
angajat în calitate de agenție pentru executare lucrărilor în publicitate, iar potrivit
anexei nr. 1 la contract, au fost concretizate serviciile ce urma să le presteze ultimul
reclamantului, și anume, elaborare concept #1 de design a etichetei la preț de 950 euro
tară TVA, elaborare concept #2 de design a etichetei la preț de 950 euro fără TVA,
tirajarea conceptului de design #1 pentru 6 etichete la preț de 600 euro tară TVA.

Menționează reclamantul că la 13.03.2014, respectînd condițiile contractului, a
achitat 50% din costul lucrărilor comandate, transferînd la contul pîrîtului suma de 17

791,88 lei, ceea ce constituia 950 euro. Însă pe parcursul desfășurării lucrărilor, părțile nu au ajuns la o înțelegere privind conceptele de design a etichetei și la 13.06.2014, reclamantul a adresat pîrîtului cerere de reziliere a contractului și a solicitat restituirea sumei avansului de 950 euro, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Relevă reclamantul că, în legătură cu neexecutarea esențială a obligației asumate de către SRL „Brandson”, a declarat rezilierea contractului. Astfel, consideră că SRL „Brandson” este obligată să restituie 950 euro, plătiți de SRL „Doina Vin” în calitate de avans.

Prin hotărîrea judecătoreiei Ciocana mun.Chișinău din 24 februarie 2015 acțiunea reclamantei a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

La data de 24.02.2015, reprezentantul SRL„Brandson”, a depus o cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărîri suplimentare privind încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 7477,08 lei, deoarece pîrîtul a cîștigat procesul, iar instanța nu s-a pronunțat asupra acestor cheltuieli de judecată.

Prin hotărîrea suplimentară din 11 martie 2015, emisă de aceeași instanță, cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial, s-a dispus încasarea de la SRL„Doina Vin” în beneficiul SRL„Brandson” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 lei.

În motivarea acțiunii sale, instanța de fond a menționat că suma solicitată de 7477,08 lei în vederea compensării cheltuielilor legate de asistența juridică este exagerat de mare, iar suma de 1500 de lei în opinia instanței reprezintă o compensație reală, rezonabilă și necesară pentru acordarea asistenței juridice.

Împotriva hotărîrii suplimentare, în partea respingerii cererii de compensare a cheltuielilor de judecată, la data de 30 martie 2015 a depus apel SRL„Brandson”, solicitînd modificarea hotărîrii suplimentare prin majorarea sumei acordate pentru asistența juridică, de la 1 500 lei pînă la 7477,08 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, apelul depus de către SRL„Brandson” a fost respins, hotărîrea suplimentară a Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 11 martie 2015 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural iar în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 10 iulie 2015, SRL„Brandson” a declarat recurs, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii suplimentare din 11 martie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta SRL „Brandson” că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 26 mai 2015 a fost expediată recurenteii la data de 27 mai 2015. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus la data de 10 iulie 2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 28 iulie 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa SRL „Doina Vin” copia recursului depus de către SRL „Brandson”, cu informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării chestiunii admisibilității recursului depus de către SRL „Brandson”, intimatul SRL „Doina Vin” nu a depus referința în vederea expunerii opiniei vis-avis de argumentele înaintate în cererea de recurs.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Brandson”, Colegiul atestă că recurenta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarată de SRL „Brandson”, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către SRL „Brandson” ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Brandson” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Brandson”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea